

Notarial Translation

CERTIFICATE OF TRANSLATION

I, [REDACTED] [B.A. (Law), LL.B., Notary Public & Advocate [REDACTED] am competent to translate from the **Myanmar** language into English, and certify that my translation of the **Affidavit** of [REDACTED] Statement, made by **Maungdaw Township Court, Rakhine State**, dated on the [REDACTED] and by **Affidavit Registration No. [REDACTED]** is a true and accurate translation of such statement to the best of my abilities.

Signature of Translator :

Name of Translator:

[B. A. (Law), LL. B.]

Notary Public & Advocate [REDACTED]

Address of Translator :

Date: 12th Day of November, 2025.

Document Reg. No. 1950/25

12 NOV 2025

Notarial Translation

(Round Seal of
Republic of the
Union of
Myanmar,
Maungdaw
Township Court)

[Republic of the Union of Myanmar, Revenue Stamp Ks. 200] Sd./ xx

"AFFIDAVIT"

Registration No: [REDACTED]

Date: [REDACTED]

I, [REDACTED] Age: [REDACTED] years old female, Holding of Citizenship Scrutiny Card: Nil, Occupation: **Dependent**, Being the daughter of [REDACTED] Race: **Indian**, and worshipper of **Hindu Religion**, Residing at **Kha Maung Seik (South) Village, Maungdaw Township**, firmly swear in good faith that I had truly given statement on **26-1-2019, 08:55** hour, in the inquiry conducted by the responsible persons at [REDACTED] **Sittwe Town, Rakhine State**, regarding the incidents occurred at the Rakhine State in **2017**, as follow:

I previously resided in **Kha Maung Seik Village (South)** with my husband, [REDACTED]. We had three children, and the eldest child is 5 years old. I now wish to give testimony regarding my husband, my nephew, my younger brother, my uncle and aunt were murdered.

On 25th day of August 2017, I was in **Kha Maung Seik (South) Village** together with my family. At 8:00 a.m., a large group of **Bengali Muslims** surrounded our Hindu village. At that time, there were more than 150 villagers present, while the number of **Bengali Muslims** who surrounded us was estimated at over 400 to 500. As the village was surrounded, our Hindu people had no means of escape. Shortly thereafter, about 20 to 30 of them entered our house. They tied up my family members with ropes, and seized our phones. Our hands were bound behind our backs and we were blindfolded with cloth. Among the attackers, there were individuals wearing masks. Those masked men told that, after taking our gold and money, they would go on to attack the nearby military bases. The persons who abducted us were:

- (1) **Nurolock**
- (2) **Hamita**
- (3) **Adul Gori**
- (4) **Falra Nyar**
- (5) **Malikya**
- (6) **Gulara**
- (7) **Runara**
- (8) **Mardulu**
- (9) **Anul Waja.**

(Initial Signature of Township Judge)

AUTHENTICATED, True and Correct English Translation of Myanmar Language.

Document Reg. No. 1950/25

12 NOV 2025

[B. A. (Law), LL. B.]

Notary Public & Advocate

The said perpetrators were residents of *Kha Maung Seik Village*, and I knew them personally. 2 men: Nurolock and Hamita tied us with ropes. Nurolock, Falra Nyar, Bodia, and Rubi Kya surrounded and detained my husband. At that time, there were three women, including myself, along with my husband, my 2 younger brothers, and my nephew inside our house. My 2 younger brothers and my nephew were also tied with ropes.

We pleaded with them in tears, asking why they were treating us in such a manner. They replied that, **'You must not live in this country. Neither your ethnic people, nor the military, nor the Hindu community may remain here.'** They then beat us and forcibly demanded our citizenship scrutiny cards. Out of fear, we handed over our cards. They burned all those (7) cards in front of us. Although we begged them not to do so, they refused to listen. The *Bengali* Muslims told us that, **"You Hindus may go to Sittwe, but our Muslims cannot. The government favors you Hindus but dislikes us Muslims. For that reason, we kill you Hindus"**

Then, they blindfolded us and forced us to walk into the forest. Since I could not proceed blindfolded while holding my children, I pleaded with the *Bengali* terrorists either to uncover my eyes or to kill us there. They then removed the cloths covering the eyes of the 8 women, including myself. From that point onward, I could see the path they were taking us on. They uncovered our eyes as soon as we left the village, while the men remained blindfolded and were escorted on both sides. The women and children were not blindfolded. At about 10:00 a.m., we were taken from our village in the direction of *Bawtala Village*, which lies approximately 5 miles away. On the way, we had to cross a creek known as the *Bawtala Creek*. Before crossing, they ordered us to sit at the edge of the creek while they tested the depth of water to see, whether it was passable or not. After confirming it was safe, they forced all of us across to the other side.

Then they separated the women from the men near a hill in the forest. The *Bengali* terrorists carried and held the knives, guns, sticks, spears, and bombs. Some men, who appeared to have come from the other side of the border, were dressed in black and carried firearms. We could not understand the language they spoke. They forced us to sit down while the men were taken deeper into the forest by that group. Soon after, we heard the cries of the men as they were being killed.

(Initial Signature of Township Judge)

AUTHENTICATED, True and Correct English Translation of Myanmar Language.

(Round Seal of
Republic of the
Union of
Myanmar,
Maungdaw
Township Court)

[B. A. (Law), LL. B.]
Notary Public & Advocate

Document Reg. No. 1950/25

12 NOV 2025

The terrorists returned and displayed knives stained with blood, saying they had performed '*Qurbani*' on the Hindu men. By '*Qurbani*,' they referred to the ritual slaughter in which *Bengali* Muslims cut the throats of cows according to their custom. They brandished the bloodstained knives before us to show that they had killed the men from our village. When they threatened to perform the same '*Qurbani* (cutting throat)' upon us, we wept in terror."

The attackers ordered the 8 women to sit down nearby cowshed. They then took the remaining women and children further into the forest, to kill them by cutting their throats. At that point, a group of *Bengali* terrorists, including Abu Liyar, Gulara, Falra Nyar, Nurolock, Mardulu, and others, demanded our 8 women that, "**Will you convert to Islam? Will you become our wives? Otherwise, you will be killed by throat-slitting.**" Having witnessed the killing of our husbands and other relatives in front of us, we were forced to comply with their demands out of fear for our lives. The 8 women, including myself, and 8 children were spared at that time. All other abducted villagers—including men, women, and children—were killed."

A total of four people, my husband [REDACTED], nephew: [REDACTED] younger brother: [REDACTED] and uncle: [REDACTED] were killed. Among my relatives, total 9 people including my uncle's wife, the wife and son of my elder brother, were killed. Later, it was known that (108) persons from our village were killed.

Then, the *Bengali* terrorists forced us not to worship Buddhism. They said that if we converted to Islam, if a husband dies, we will get another husband. If the father or mother dies, we could call the Muslim father or mother; thus, we didn't need to worry. Then, they took us to the *Bawtala* Village and left us: 8 Hindu women and 8 children at the house of [REDACTED] in that village. Before leaving, the *Bengali* terrorists warned that they would attack military outposts and set fire to Hindu villages. After telling that they would attack and set fire to police outposts, they left. We slept two nights in the forest. On 28th day of August, 2017, the *Bengali* terrorist group set fire to *Kathe* village. They also attacked two *Kathe* ethnic with knives.

(Initial Signature of Township Judge)

AUTHENTICATED. True and Correct English Translation of Myanmar Language.

(Round Seal of
Republic of the
Union of
Myanmar,
Maungdaw
Township Court)

[REDACTED]
[REDACTED] [B. A. (Law), LL. B.]

Notary Public & Advocate [REDACTED]
[REDACTED]

Document Reg. No. 1950/25

12 NOV 2025

When they saw a military helicopter, the *Bengali* terrorists prepared to flee, claiming that the military was approaching. At that time, *Bengalis* from other villages were running toward Bangladesh. The terrorists stated that they would not take us to Bangladesh but would kill us. We wept and pleaded for our lives, holding onto their legs. They then eventually took us toward Bangladesh. We spent one night sleeping in the forest, and endured severe hardship and hunger along the way. At approximately 10:00 a.m. on 29th day of August 2017, we arrived at the *Kutupalong* Muslim Refugee Camp in Bangladesh.

We were forced to comply with their demands and act according to their wishes. Upon our arrival at the refugee camp, after it became known that 8 Hindu women had arrived, Muslims from the camp came to see us. Some *Bengali* men and women who came to observe us stated that these women, who had come from Myanmar, should be killed. Others said they would spare our lives only if we agreed to follow and worship Islam.

A Muslim woman prepared food for us. At around 2:00 p.m., a *Mawlawi* arrived and instructed us that a media group from the United Nations would come to interview us. He told us that, if asked, we must state that our Hindu people had been killed by the *Rakhine* and the military. We were closely watched by the terrorists, who were armed with guns and knives, and we were threatened with death, should we fail to comply. At approximately 3:00 p.m., the *Bengali* men brought the UN media team to us. One of the *Bengali* men again instructed us to answer that the military and the *Rakhine* killed us. The media team, consisting of about 5 individuals, conducted interviews, recorded our voices, and took photographs of us. All questions were communicated through a Muslim interpreter, and we were forced to answer exactly as we had been instructed.

After the media team departed, a *Bengali* man who had observed us spoke about us to a Hindu man who opened a hairdressing shop. That Hindu hairdresser, [REDACTED], came to see us and inquired about our situation. We explained everything to him. [REDACTED] then took photographs of us with his mobile phone, and left. Within the refugee camp where we were staying, a Muslim man

(Initial Signature of Township Judge)

AUTHENTICATED, True and Correct English Translation of Myanmar Language.

(Round Seal of
Republic of the
Union of
Myanmar,
Maungdaw
Township Court)

[REDACTED] [B. A. (Law), LL. B.]

Notary Public & Advocate [REDACTED]

Document Reg. No. 1950/25

12 NOV 2025

and woman were assigned to watch over us. Meanwhile, the *Bengali* terrorists who had abducted us were in the forest recovering livestock, including buffaloes, oxen, and goats, that they had brought from Myanmar. We were not in our camp.

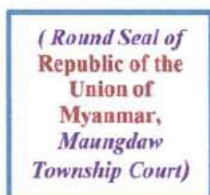
At about 8 p.m. on that day, [REDACTED] a Hindu who once came, and Hindu priest [REDACTED] came to our camp. At that time, 8 of us: Hindu women re-wore Hindu traditional dress, *Sari*, and followed [REDACTED] and the Hindu priest. While we had been confined in the camp by the *Bengalis*, we had been forced to wear their clothing, which covered us fully from head to toe. We changed to Hindu dress only when [REDACTED] came and took us. Then, we were taken to the house of a Hindu priest, which was about one mile away from the refugee camp, and left 8 of us at the house. As 2 Muslim women who guarded us in the camp informed them via phone call, *Bengali* Muslims came and rounded the Hindu priest's house at about 8:30 p.m., and they demanded to hand 8 of us over.

[REDACTED] and the Hindu priest informed others that we had not come to the camp of our own free will but had been forcefully converted to Islam. Therefore, they stated that they could not keep us in their custody, and would instead hand us over to the Bangladesh police. [REDACTED] then telephoned the Bangladesh police station, after which members of the Bangladesh Police Force arrived and took custody of the 8 of us women and 8 children. The police asked whether we wished to return to the *Bengali* camp or to reside in a Hindu village. We replied that we wished to live in the Hindu village. Thereafter, [REDACTED] the village administrator of [REDACTED] Village, came and took us and the children into his care. We were then transferred to a Hindu refugee camp, where we remained for nearly one month.

Afterwards, we were able to make contact with a Hindu religious leader, [REDACTED], from *Maungdaw* Township, to whom I told him all the events that had occurred. [REDACTED], together with the relevant authorities, undertook the exhumation of the corpses of the Hindu villagers killed by the *Bengalis*. A total of 45 Hindu bodies were recovered. Subsequently, I returned to Myanmar through *Taungpyoletwe*. Upon arrival in *Faudalar* Village, I was able to identify and show the corpses of my husband and other relatives who had been killed.

(Initial Signature of Township Judge)

AUTHENTICATED, True and Correct English Translation of Myanmar Language.

[REDACTED] [B. A. (Law), LL. B.]

Notary Public & Advocate [REDACTED]

Document Reg. No. 1950/25

12 NOV 2025

I stated that I wished to live only in Myanmar. At present, I am residing in the [REDACTED] Buthidaung, as I no longer have a home in the village—my house was burnt and destroyed. I left the village with two children. Now, all the people who killed the people of our village were living at the place of the former Kutupalong Refugee Camp. We, eleven (11) Hindu women were living in [REDACTED]. We wish to live in our own homes and to be reunited with our relatives.

I firmly swear by my free will that the above statements are true and correct to the best of my knowledge at the time of the incident, and that I agree to use them in the Courts of the Government of the Republic of the Union of Myanmar, and in the International Court of Justice before which the Government of the Republic of the Union of Myanmar is involved.

WITNESSES

Signature: *Sd./xxx*

Citizenship Scrutiny Card No. [REDACTED]

Father's Name: [REDACTED]

Address: [REDACTED] Ward, Maungdaw Town.

(Round Seal of
Republic of the
Union of
Myanmar,
Maungdaw
Township Court)

DEPONENT

Signature: *Sd./xxx*

Citizenship Scrutiny Card No. [REDACTED]

..... Nil

Father's Name: [REDACTED]

Address: *Kha Maung Seik Village,*
Maungdaw Township.

PERSON KNOWN TO DEPONENT

Signature: *Sd./xxx*

Citizenship Scrutiny Card No. [REDACTED]

Father's Name: [REDACTED]

Address: [REDACTED] Ward, Maungdaw Town.

It is Sworn and Signed before
me on the day of [REDACTED]

Sd./xxx

Township Judge
Maungdaw Township Court

AUTHENTICATED, True and Correct English Translation of Myanmar Language.

[REDACTED] [B. A. (Law), LL. B.]

Notary Public & Advocate [REDACTED]

Document Reg. No. *JG50/25*

12 NOV 2025

ကျမ်းကျိန်လွှာ

မှတ်ပုံတင်အမှတ်စဉ် [REDACTED]

ရက်စွဲ [REDACTED]

မောင်တောမြို့နယ်၊ ခမောင်းဆိပ်တောင်ရွာနေ (ဘ) ဦးနီရိုး၏ သမီးဖြစ်သူ [REDACTED] အသက် [REDACTED] နှစ်၊ အလုပ်အကိုင် - မှီခို၊ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားအမှတ် - မရှိ၊ အိန္ဒိယလူမျိုး၊ ဟိန္ဒူဘာသာ ကိုးကွယ်သူက ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၌ ဖြစ်ပွားသော ဖြစ်စဉ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၂၆-၁-၂၀၁၉ ရက်၊ ၀၈၅၅ နာရီအချိန်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ စစ်တွေမြို့၊ [REDACTED] ၌ သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များက စစ်မေးရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ပါကြောင်း ကျမ်းကျိန်ဆိုအပ်ပါသည်။

“ကျွန်မသည် ယခင်က ခမောင်းဆိပ်တောင်ရွာတွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ [REDACTED] နှင့် အတူပေါင်းသင်း နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ သားသမီး (၃) ဦးရှိခဲ့ပြီး အကြီးဆုံးမှာ (၅) နှစ်သား ဖြစ်ပါသည်။ အခင်းဖြစ်စဉ် တွင် ကျွန်မ၏ခင်ပွန်း၊ ကျွန်မ၏ တူ၊ မောင်၊ ဦးလေးနှင့် ဒေါ်လေးတို့ အသတ်ခံရသည့်ကိစ္စကို သိရှိ ထွက်ဆိုမည်ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ကျွန်မတို့သည် ခမောင်းဆိပ် တောင်ရွာတွင် မိသားစုနှင့်အတူ ရှိနေကြပါသည်။ မနက် (၈) နာရီ ဘင်္ဂလီမုစလင်များက ကျွန်မတို့ ဟိန္ဒူရွာကို လာဝိုင်းကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ ရွာသူရွာသားများမှာ လူဦးရေ (၁၅၀) ကျော်ခန့်ရှိပြီး လာဝိုင်းသူ ဘင်္ဂလီများမှာ လူအင်အား (၄၀၀)/(၅၀၀) ကျော်ခန့်ရှိပါသည်။ ရွာတွင် ဘင်္ဂလီ မွတ်စလင်များ မှာ အုပ်စုလိုက် ဝိုင်းထားကြ၍ ကျွန်မတို့ ဟိန္ဒူလူမျိုးများ ဘယ်မှထွက်ပြေး၍ မရခဲ့ပါ။ ဘင်္ဂလီ မွတ်စလင်လူများ (၂၀) (၃၀) ဦး ခန့်က ကျွန်မတို့ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ကြိုးနှင့်တုပ်ပြီး ကျွန်မတို့ထံမှ ဖုန်းများကို သိမ်းဆည်းပါသည်။ ကျွန်မတို့အား လက်ပြန် ကြိုးတုပ်၍ မျက်နှာကို အဝတ်ဖြင့် စည်းပိတ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မတို့အား လာဖမ်းသူများတွင် မျက်နှာပုံး စွပ်ထားသူ များ ပါပါသည်။ ကျွန်မတို့ထံမှ ရွှေ၊ ငွေများ ယူပြီး တပ်စခန်းများကို သွားတိုက်မည်ဟု မျက်နှာပုံးစွပ်ထားသူများက ပြောပါသည်။ ကျွန်မတို့အား လာရောက်ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်သူများတွင်-

[REDACTED]

- (၁) နူရီလော့
- (၂) ဟာမီတာ
- (၃) အဒူဂိုရီ
- (၄) ဖယ်ရာညာ
- (၅) မာလီကြာ
- (၆) ဂူလာရာ
- (၇) ရန်နာရာ
- (၈) မာဒူလု

(၉) အနူဝါဂျာ တို့ပါဝင်ပါသည်။

၎င်းတို့မှာ ခမောင်းဆိပ်ရွာသားများဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင် သိရှိပါသည်။ နူရီလော့ နှင့် ဟာမီတာ တို့ (၂) ဦးက ကျွန်ုပ်တို့အား ကြိုးတုပ် ချုပ်နှောင် ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား နူရီလော့၊ ဖယ်ရာညာ၊ ဘိုဒီယာ နှင့် ရှာဘိုင်ကျ တို့မှ ဝိုင်း၍ချုပ်နှောင်ကြပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့အိမ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အပါအဝင် အမျိုးသမီး (၃) ဦးရှိပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား မောင် (၂) ယောက်နှင့် တူတစ်ယောက် တို့ရှိနေကြပါသည်။ ၎င်းတို့ကပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မောင် (၂) ဦး နှင့် တူ ကို လည်း ကြိုးတုပ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘာလို့လုပ်တာလဲလို့ ငို၍မေးပါသည်။ ၎င်းတို့က“မင်းတို့ ဒီတိုင်းပြည်မှာ နေလို့မရကြောင်း၊ မင်းတို့ တိုင်းရင်းသားလည်း နေလို့မရဘူး၊ စစ်တပ်လည်း နေလို့မရဘူး၊ ဟိန္ဒူလူမျိုးလည်းနေလို့မရဘူး ဟု ပြောပါသည်။” ကျွန်ုပ်တို့ကို ရိုက်နှက်၍ နိုင်ငံသား ကဒ်ကို အတင်းတောင်းပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကြောက်ရွံ့၍ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံသားကဒ်ကို ယူပေးရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့တွင် ထိုကဒ်ပြား (၇) ခုလုံး မီးရှို့ လိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ငိုယိုတောင်းပန် သော်လည်း မရပါ။ ဘင်္ဂလီမူစလင်များ က ကျွန်ုပ်တို့အား “မင်းတို့ ဟိန္ဒူလူမျိုးတွေက စစ်တွေမြို့ကိုသွားလို့ရတယ်။ ငါတို့ မွတ်စလင် တွေက သွားလို့မရဘူး။ မင်းတို့ ဟိန္ဒူလူမျိုးကို အစိုးရက ကြိုက်တယ်၊ငါတို့ မွတ်စလင် တွေကို မကြိုက်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် မင်းတို့ ဟိန္ဒူလူမျိုးကို သတ်တာဟု ပြောပါသည်။”

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာများကို အဝတ်များစည်းပြီး တောထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွား ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကလေးများနှင့် မျက်စိပိတ်၍ သွားလာရသဖြင့် ဘင်္ဂလီ အကြမ်းဖက်သူများကို မျက်စိဖွင့်ပေးပို့ နှင့် သတ်ချင်လည်း သတ်ပါဟု တောင်းပန်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသမီး (၈) ဦးကို မျက်စိအုပ်ထားသော အဝတ်များအား ဖယ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ခေါ်သွားသော လမ်းတစ်လျှောက် ကျွန်ုပ်တို့မြင်တွေ့ရခဲ့ပါသည်။ ရွာမှ ထွက်ထွက်ချင်း မျက်စိဖွင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသားများကိုတော့ မျက်စိအား အဝတ်စီးကာ တစ်ဖက်တစ်ယောက်စီ စောင့်၍ ခေါ်သွားပါသည်။ အမျိုးသမီး (၈) ဦးနှင့် ကလေးငယ်များကိုတော့ မျက်စိ မပိတ်ခဲ့ပါ။ မနက် (၁၀) ခန့်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုရွာမှ ခေါ်ထုတ်သွားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရွာနှင့် (၅) မိုင်ခန့်ဝေးသော ဘော်တလာရွာဘက်သို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ချောင်းတစ်ခုကို ဖြတ်ရပါသည်။ ဘော်တလာရွာ ချောင်းဖြစ်ပါသည်။ ချောင်းကို မဖြတ်ခင် ကျွန်ုပ်တို့အား ချောင်းစပ်တွင် ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ ဖြတ်ကူး လို့ရ မရ ၎င်းတို့က

စမ်းကူးကြည့်ပြီး ချောင်းကို ဖြတ်ကူး၍ ရသဖြင့် ကျွန်မတို့အားလုံးကို ချောင်း တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြတ်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

တောထဲမှ တောင်တုန်းတစ်ခုအနီးတွင် ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီးချည်း သပ်သပ် အမျိုးသားချည်း သပ်သပ် ခွဲထားခဲ့ပါသည်။ ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက်သမားများမှာ လက်ထဲတွင် ခါးတွေ သေနတ်များ၊ တုတ်တွေ၊ လှံများ၊ ဗုံးများကိုင်ဆောင်ထားကြပါသည်။ တဖက်နိုင်ငံမှ လာသူများမှာ အဝတ်မဲဖုံးထားပါသည်။ ၎င်းတို့ စကားကို နားမလည်ပါ။ ၎င်းတို့မှာ သေနတ်များ ကိုင်ထားပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မတို့ကို ထိုင်ခိုင်းထားပြီး အမျိုးသားများကိုတော့ ၎င်းတို့အဖွဲ့က တောထဲသို့ ဖမ်းခေါ်သွားပါသည်။ အမျိုးသားများ မှာ တောထဲတွင် အသတ်ခံရ၍ အော်ဟစ်သံများ ကြားရပါသည်။ ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက် သမားများက ခါးတွင် သွေးပေးနေသည်ကို လာပြပြီး မင်းတို့ ဟိန္ဒူလူမျိုးတွေကို ကိုဘန် လုပ်နေတယ်ဟု ပြောပါသည်။ ကိုဘန်ဆိုသည်မှာ ဘင်္ဂလီ မွတ်စလင်များက နွားကို လည်ပင်းဖြတ် (ဟာလာ) လုပ်သည့်ပွဲကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့မှ ကျွန်မတို့ရွာမှ အမျိုးသားများကို သတ်ဖြတ်နေကြောင်း ခါးကို ပြသခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့ကို ကိုဘန် လုပ်မယ် (လည်လှီး) မည်ဟု ပြောရာ ကျွန်မတို့လည်း ကြောက်၍ ငိုနေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီး (၈) ဦးကို အနားရှိ နွားတင်းကုပ်တွင် ထိုင်နေခိုင်းပါတယ်။ ထို့နောက် ကျန် အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများကို ဟာလာလုပ် (လည်လှီး) သတ်ရန် တောထဲသို့ ဖမ်းခေါ် သွားကြပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီး (၈) ဦးအား ဘင်္ဂလီ အကြမ်းဖက်မှ အာဘူလီယာ၊ ဂူလာရာ၊ ဖယ်ရာညာ၊ နူရူလောက်၊ မာဒုလူ စသူတို့ ပါဝင်သော ဘင်္ဂလီ အကြမ်းဖက် သမားလူအုပ်စုက “ငါတို့ မွတ်စလင်ဘာသာကို ကူးမလား၊ မင်းတို့ ငါတို့ မိန်းမလုပ်မလား၊ မလုပ်ရင် မင်းတို့ကို ဟာလာ လုပ်မယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မတို့ အမျိုးသားများ နှင့် အမျိုးသမီးများအား ကျွန်မတို့ရှေ့တွင် သတ်ပစ် နေတာ မြင်ရသဖြင့် ကျွန်မတို့လည်း ကြောက်ရွံ့၍ လိုက်လျောခဲ့ရပါသည်။ ၎င်းတို့က ကျွန်မအပါအဝင် အမျိုးသမီး (၈) ဦးနှင့် ကလေး (၈) ဦးတို့အား မသတ်တော့ပါ။ ကျွန်မတို့နှင့် အတူ ဖမ်းလာသော ရွာသားများ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး နှင့် ကလေးများပါ မကျန် သတ်ပစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မခင်ပွန်း [REDACTED] တူဖြစ်သူ [REDACTED] မောင်ဖြစ်သူ [REDACTED] ဦးလေးဖြစ်သူ [REDACTED] တို့ လေးဦး အသတ်ခံရပါသည်။ ဦးလေး၏ ဇနီး နှင့် အကို၏ ဇနီး ကလေးတို့ အပါ အဝင် ကျန်မအမျိုး (၉) ဦး အသတ်ခံရပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်မတို့ ရွာမှ လူ (၁၀၈) ဦး အသတ်ခံရကြောင်း သိရပါသည်။

ထို့နောက် ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက်သမားများက ကျွန်မတို့အား ဗုဒ္ဓဘာသာကို မကိုးကွယ်ရဘူး၊ မွတ်စလင်ဘာသာထဲဝင်လာရင် အမျိုးသားတစ်ယောက်သေရင် နောက်တစ်ယောက်ရမယ်။ အဖေ အမေ သေသွားရင်လည်း သူတို့ မွတ်စလင်တွေကို အဖေ အမေ ခေါ်လို့ရတယ် စိတ်ပူစရာမလိုဘူးဟု ပြောပါတယ်။ ထို့နောက် ဘော်တလာရွာ သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ထိုရွာရှိ [REDACTED] ဆိုသူနေအိမ်တွင် ကျွန်မတို့ ဟိန္ဒူအမျိုးသမီး (၈) ဦး နှင့် ကလေး (၈) ဦးအား ထားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဘင်္ဂလီ အကြမ်းဖက်သမားများက စခန်း တွေကို သွားတိုက်မယ်၊ ဟိန္ဒူရွာများကို မီးရှို့ဖို့သွားမယ်။ ရဲစခန်းတွေကို တိုက်မယ် မီးရှို့မယ်ပြောပြီး ထွက်သွားကြပါသည်။ ကျွန်မတို့သည် တောထဲတွင် (၂) ည အိပ်ခဲ့ရ ပါသည်။ (၂၈-၈-၂၀၁၇)

[REDACTED]

ရက်နေ့တွင် ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက်အဖွဲ့မှ ကသည်းရွာကို မီးရှို့ခဲ့ပါသည်။ ကသည်းလူမျိုး (၂) ဦးကိုလည်း ခါးဖြင့် ခုတ်ခဲ့ပါသည်။

စစ်လေယာဉ် ဟတ်စကီး (၁) စီးပျံလာသည်ကို တွေ့၍ စစ်တပ်လာသည်ဟု ပြောကြ ပြီး ထွက်ပြေးရန် ပြင်ကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် တခြားရွာများမှ ဘင်္ဂလီ လူမျိုးများ သည်လည်း တစ်ဖက် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးနေကြပါသည်။ ကျွန်မတို့အား ဘင်္ဂလီ အကြမ်းဖက်များက ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသို့ ခေါ်မသွားပဲ သတ်ထားခဲ့မယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မတို့က ၎င်းတို့ခြေသလုံးကိုဖက်၍ ငိုယို တောင်းပန်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့အခါ ၎င်းတို့က ကျွန်မတို့အား ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ဘက်သို့ ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ တောထဲတွင် တစ်ညအိပ်ခဲ့ရပါတယ်။ လမ်းတွင် အစာငတ်၍ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ပါသည်။ (၁၉-၈-၂၀၁၇) နေ့ နံနက် (၁၀) နာရီခန့်တွင် ကျွန်မတို့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ရှိ ကူတူပါလောင် မွတ်စလင် ဒုက္ခသည် စခန်းသို့ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မတို့မှာ ၎င်းတို့ပြုသမျှ ဆန္ဒအတိုင်းလိုက်လျောလုပ်ဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မတို့ ဒုက္ခသည်စခန်းသို့ရောက်သောအခါ ထိုစခန်းရှိ မွတ်စလင်များက ဟိန္ဒူ မိန်းကလေး (၈) ဦး ရောက်ကြောင်း သတင်းရရှိလာကြည့်ကြပါသည်။ လာကြည့်သူ ဘင်္ဂလီ မိန်းမများနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်များက မြန်မာနိုင်ငံကလာတဲ့ ဒီမိန်းမတွေကို သတ်ပစ်လိုက် အေးတာပဲဟု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ တစ်ချို့ လူတွေက ငါတို့ မွတ်စလင် ကိုးကွယ်မယ်ဆိုရင် မသတ်ဘူးဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်မတို့ကို မွတ်စလင် အမျိုးသမီး တစ်ဦးက ချက်ကျွေးပါသည်။ ညနေ (၂) နာရီ ခန့်တွင် မော်လဝီလူကြီး တစ်ဦးက ရောက်လာပြီး မင်းတို့ကို UN က မီဒီယာအဖွဲ့မှ လာမေးမယ် မင်းတို့ဟိန္ဒူတွေကို ရခိုင်တွေ စစ်သားတွေကနေ သတ်တာဟု မေးရင် ဖြေရမည်လို့ပြောပါတယ်။ သေနတ် ခါးများဖြင့် စောင့်နေတာ တွေ့ရပြီးမင်းတို့ ဒီလို မပြောရင် သတ်ပစ်မယ်ဟု ခြိမ်းခြောက်ပါတယ်။ ညနေ (၃) နာရီတွင် ဘင်္ဂလီများမှ UN မှ မီဒီယာအဖွဲ့အား ကျွန်မတို့ထံ ခေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ထို ဘင်္ဂလီလူကြီးမှ ကျွန်မတို့အား သတ်သူမှာ စစ်တပ်နှင့် ရခိုင်တို့က သတ်ကြောင်း ပြောခိုင်းခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မီဒီယာ အဖွဲ့က ကျွန်မတို့ကို အင်တာဗျူးလာလုပ်ပြီး မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ (၅) ဦး ခန့်ပါ သော အဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့အား အသံဖမ်းခြင်း၊ ဓါတ်ပုံ ရိုက်ခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း ပြုလုပ် ကြ ပါသည်။ မွတ်စလင်စကားပြန်မှ တစ်ဆင့် မေးကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ကလည်း ၎င်းတို့ သင်ကြား၍ ပြောခိုင်းတဲ့အတိုင်း ပြောပေးခဲ့ရပါသည်။

မီဒီယာအဖွဲ့ ပြန်သွားသည့်အခါ ကျွန်မတို့ကို တွေ့သွားသော ဘင်္ဂလီ လူမျိုး တစ်ဦးက ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ဖွင့်ထားသော ဟိန္ဒူလူမျိုးကို ကျွန်မတို့အကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါ သည်။ ထိုဟိန္ဒူဆံပင်ညှပ်ဆရာ [REDACTED] မှ ကျွန်မတို့ ရှိရာသို့ လာကြည့်ပြီး မေးပါတယ်။ ကျွန်မတို့က အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ [REDACTED] က ကျွန်မတို့အား လက်ကိုင်ဖုန်း ဖြင့် ဓါတ်ပုံရိုက်ယူပြီး ပြန်သွားပါသည်။ ကျွန်မတို့နေသော စခန်းတွင် ကျွန်မတို့ကို စောင့်ကြည့်ရန် မွတ်စလင်အမျိုးသမီး တစ်ဦးနှင့် အမျိုးသားတစ်ဦး ထားရှိပါသည်။ ကျွန်မတို့ကို ခေါ်လာသော ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက်အဖွဲ့မှ လူများမှာ ထိုစဉ်က မြန်မာပြည် ဘက်မှ ၎င်းတို့ သယ်လာသော ပစ္စည်းများ (ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်) များကို တောထဲတွင် ပြန်လည် ယူနေကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ စခန်းတွင် မရှိကြပါ။

ထို့နောက် ည (၈) နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ကျွန်မတို့အား လာတွေ့သူ ဟိန္ဒူလူမျိုး [REDACTED] နှင့် ဟိန္ဒူဘုန်းကြီး [REDACTED] တို့ (၂) ဦး ကျွန်မတို့ စခန်းသို့ ရောက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီး (၈) ဦးလည်း ဟိန္ဒူရိုးရာအဝတ်စားဖြစ်သော ဆာရီ ဝတ်စုံကို ပြန်လည်ဝတ်ဆင်၍ [REDACTED] နှင့် ဟိန္ဒူဘုန်းကြီးနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဘင်္ဂလီများက ကျွန်မတို့အား စခန်းတွင် ထားစဉ်က ၎င်းတို့၏ ခေါင်းမြီးခြုံဝတ်စုံကို ဝတ်ခိုင်းထားခဲ့ပါသည်။ [REDACTED] တို့ လာခေါ်မှ မိမိတို့ ဟိန္ဒူဝတ်စုံကို ပြောင်းလဲ ဝတ်ဆင် ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဒုက္ခသည် စခန်းနှင့် တစ်မိုင်ခန့် အကွာရှိ ဟိန္ဒူဘုန်းကြီးအိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီး ကျွန်မတို့ (၈) ဦးအား ထားခဲ့ပါသည်။ ကျန်ခဲ့သော စခန်းစောင့် မွတ်စလင် အမျိုးသမီး(၂) ဦးက ၎င်းတို့ကို ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြား၍ ည(၈) နာရီ ခွဲခန့်တွင် ဘင်္ဂလီမွတ်စလင်များ ကျွန်မတို့ နေထိုင်ရာ ဟိန္ဒူ ဘုန်းကြီး အိမ်သို့ လာဝိုင်းကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ (၈) ဦးကို ထုတ်ပေးရန် တောင်းဆိုကြပါသည်။

[REDACTED] နှင့် ဟိန္ဒူဘုန်းကြီးက ဒီမိုကရေစီလေးတွေက စိတ်ပါလို့ ရောက်လာကြတာ မဟုတ်ဘူး။ အတင်းအဓမ္မပြု၍ မွတ်စလင်ဘာသာထဲ ဝင်ခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်မတို့ကို ဖြန်စည်ညှိနိုင်ကြောင်း ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ရှိ ရဲတွေလက်ထဲသို့ အပ်မယ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ပါ သည်။ [REDACTED] မှ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ရဲစခန်းသို့ ဖုန်းဆက်သောအခါ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ရောက်လာပြီး ဟိန္ဒူအမျိုးသမီး (၈) ဦးနှင့် ကလေး(၈) ဦးကို ခေါ်သွားကြပါသည်။ ထို့နောက် ရဲစခန်းရောက်သောအခါ ရဲများမှ ဘင်္ဂလီစခန်းကို ပြန်မလား၊ ဟိန္ဒူရွာကို သွားမလားမေးပါသည်။ ဟိန္ဒူဘက်တွင် နေမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် [REDACTED] အုပ်ချုပ်ရေးမှူး [REDACTED] မှ ကျွန်မတို့နှင့် ကလေးများကို လာခေါ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မတို့ကို ဟိန္ဒူဒုက္ခသည် စခန်းသို့ပို့ထားပါသည်။ ဒုက္ခသည် စခန်းတွင် တစ်လ နီးပါးကြာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် မောင်တောမြို့နယ်နေ ဟိန္ဒူဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် [REDACTED] နှင့် အဆက် အသွယ်ရရခဲ့ပြီး ကျွန်မမှာ အကျိုးအကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ [REDACTED] မှ ကျွန်မတို့ရွာမှ ဘင်္ဂလီများ သတ်သွားသော ဟိန္ဒူရွာသား အလောင်းများကို သက်ဆိုင်ရာ တို့နှင့် ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ဟိန္ဒူလူမျိုး (၄၅) ဦး၏ အလောင်းများကို ဖော်ထုတ်ပြီးနောက် ကျွန်မသည် တောင်ပြုလက်ဝဲမှ မြန်မာပြည်သို့ ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ဖော်ဒလာရွာသို့ သွားရောက်၍ အသတ်ခံရသော ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းနှင့် အမျိုးမျိုး၏ အလောင်းများကို ပြသပေးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာနေလိုကြောင်းပြောပြခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါတွင် ဘူသီးတောင်မြို့နယ် [REDACTED] တွင် နေထိုင်နေပါသည်။ ကျွန်မရွာတွင် နေအိမ်လည်းမရှိတော့ပါ။ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရပါသည်။ ကျွန်မနှင့်အတူကလေး (၂) ဦးကျန်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မတို့ရွာမှ လူများအား သတ်ဖြတ်သွားသူများ အားလုံး ယခုအခါ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ ကူတူပါလောင် ဒုက္ခသည်စခန်း အဟောင်းနေရာတွင် နေထိုင်လျက် ရှိကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ ဟိန္ဒူ အမျိုးသမီး(၁၁) ဦးမှာ ယခုအခါ [REDACTED] တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပြီး ထိုထဲတွင်နေထိုင်ရတာမပျော်ပါ။ မိမိအိမ်ဖြင့် နေထိုင်လိုပါသည်။ မိမိအမျိုးမျိုးနှင့်သာ ပြန်လည် နေထိုင်လိုပါသည်။” ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါသက်သေထွက်ဆိုချက်များသည် အခင်းဖြစ်ပွားအချိန်က ကျွန်မ သိရှိသည့်အတိုင်း မှန်ကန်စွာ ထွက်ဆိုခဲ့သည့် ထွက်ဆိုချက်များ ဖြစ်ပါကြောင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရ၏ တရားရုံးများ၊ မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရက ရင်ဆိုင်နေရသည့် နိုင်ငံတကာတရားရုံးများတွင်

[REDACTED]

အသုံးပြုခြင်းကို သဘောတူ လက်ခံပါကြောင်း ကျွန်မ၏ လွတ်လပ်သောသဘောဆန္ဒအရ ကျမ်းကျိန်ဆိုအပ်ပါသည်။

ကျမ်းကျိန်ဆိုသူ

လက်မှတ်၊

လက်မှတ်၊

အမည်၊

အမည်၊

နိုင်ငံသားစိစစ်ရေး

ကတ်ပြားအမှတ်၊

နိုင်ငံသားစိစစ်ရေး

ကတ်ပြားအမှတ်၊ မရှိ

(ဘ) အမည်၊

(ဘ) အမည်၊

နေရပ်လိပ်စာ၊ ရပ်ကွက်၊ မောင်တောမြို့၊

နေရပ်လိပ်စာ၊ မောင်းဆိပ်တောင်ရွာ၊
မောင်တောမြို့နယ်၊

လက်မှတ်၊

အမည်၊

နိုင်ငံသားစိစစ်ရေး

ကတ်ပြားအမှတ်၊

(ဘ) အမည်၊

နေရပ်လိပ်စာ၊ ရပ်ကွက်၊ မောင်တောမြို့၊

(ကျမ်းကျိန်ဆိုသူကို သိရှိသူ)

ရက်နေ့တွင်
လက်မှတ်ရေးထိုးပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏

ရှေ့မှောက်၌

ကျမ်းကျိန်ဆိုထွက်ဆို

ပြန်လည်ထုတ်ပြန်
မောင်တောမြို့နယ်တရားရုံး၊